

## ПРОФЕСІЙНА ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ЯК ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ СУЧАСНОГО СВІТУ

**Онучак Л. В.**

кандидат педагогічних наук, доцент,  
доцент кафедри іноземних мов  
Державного податкового університету  
ORCID ID: 0000-0003-2178-4863

**Руженська Т. М.**

старший викладач кафедри іноземних мов  
Державного податкового університету  
ORCID ID: 0009-0009-2808-9629

У статті проведено всебічний аналіз професійної іноземної підготовки фахівців у світлі глобалізаційних процесів, цифрової трансформації суспільства, інтернаціоналізації освіти та зростаючих вимог до міжкультурної комунікації. Підкреслено, що сучасний світ вирізняється високою мобільністю людських ресурсів, активною міжнародною взаємодією, швидкими змінами професійних знань і необхідністю інтеграції в глобальний освітній та економічний простір. В умовах таких змін професійна іноземна підготовка набуває статусу стратегічного елемента у формуванні конкурентоспроможних фахівців, а не залишається другорядною частиною освітнього процесу. Розглянуто наукові підходи до визначення понять «іноземна професійна компетентність», «комунікативна компетентність», «міжкультурна компетентність» і «професійно орієнтоване навчання іноземної мови». Виявлено ключові протиріччя між сучасними потребами ринку праці та традиційними моделями підготовки у закладах вищої освіти. У тексті пропонуються концептуальні основи модернізації іноземної освіти, що базуються на компетентнісному, інтегративному, міждисциплінарному та цифровому підходах. Обґрунтовано важливість підготовки майбутніх фахівців до професійної комунікації в міжнародному середовищі, участі в міжнародних проєктах, академічній мобільності та професійній самореалізації в умовах глобальної конкуренції. Визначено пріоритетні напрямки розвитку іноземної підготовки, такі як використання CLIL-технологій, цифрових платформ, автентичних професійних кейсів і симуляційних методик. Зроблено висновок, що професійна іноземна підготовка є фундаментальним інструментом адаптації фахівців до викликів сучасного світу. Вона відіграє важливу роль у забезпеченні сталого розвитку освіти й суспільства загалом.

**Ключові слова:** професійна іноземна підготовка, іноземна компетентність, міжкультурна комунікація, глобалізація, цифровізація освіти, конкурентоспроможність фахівця, компетентнісний підхід, CLIL, інтернаціоналізація освіти.

### Onuchak L. V., Ruzhenska T. M. Professional Foreign Language Training of Specialists as a Response to the Challenges of the Modern World

The article provides a comprehensive analysis of professional foreign language training of specialists in the context of globalization processes, the digital transformation of society, the internationalization of education, and the growing demands of intercultural communication. It is emphasized that the modern world is characterized by high mobility of human resources, active international interaction, rapid changes in professional knowledge, and the necessity of integration into the global educational and economic space. Under such conditions, professional foreign language training acquires the status of a strategic element in the formation of competitive specialists rather than remaining a secondary component of the educational process. The study examines scholarly approaches to defining the concepts of “professional foreign language competence,” “communicative competence,” “intercultural competence,” and “professionally oriented foreign language teaching.” Key contradictions between the contemporary needs of the labour market and traditional training models in higher education institutions are identified. The text proposes conceptual foundations for the modernization of foreign language education based on competence-based, integrative, interdisciplinary, and digital approaches. The importance of preparing future specialists for professional

*communication in an international environment, participation in international projects, academic mobility, and professional self-realization in conditions of global competition is substantiated. Priority directions for the development of foreign language training are outlined, including the use of CLIL technologies, digital platforms, authentic professional cases, and simulation-based methodologies. It is concluded that professional foreign language training is a fundamental tool for adapting specialists to the challenges of the modern world and plays a significant role in ensuring the sustainable development of education and society as a whole.*

**Keywords:** professional foreign language training, foreign language competence, intercultural communication, globalization, digitalization of education, competitiveness, competence-based approach, CLIL, internationalization.

**Вступ.** Сучасний світ відзначається швидкими і масштабними змінами, що охоплюють економічну, соціальну, освітню й професійну сфери. Глобалізація, інтеграційні процеси, цифрове перетворення виробничих і управлінських систем, а також стрімкий розвиток міжнародного ринку праці створюють нові виклики та висувають підвищені вимоги до якісної підготовки фахівців. Однією з ключових компетентностей, яка визначає конкурентоспроможність спеціаліста у глобалізованому середовищі, є вміння ефективно здійснювати професійну комунікацію іноземними мовами.

Зростання ролі міжнародного співробітництва, активне залучення України до європейських освітніх ініціатив, розширення можливостей академічної мобільності для студентів і викладачів, а також участь у міжнародних грантових програмах об'єктивно вимагають підвищення якості іншомовної підготовки майбутніх фахівців. Водночас аналіз сучасних освітніх реалій виявляє значну розбіжність між задекларованими стандартами освіти та фактичним рівнем володіння професійною іншомовною компетентністю серед випускників.

Тема професійно орієнтованого викладання іноземних мов є предметом активного наукового аналізу, який посідає вагоме місце в сучасній освітній парадигмі як національного, так і міжнародного рівня. Теоретичні основи компетентнісного підходу до освітнього процесу всебічно розглянуто в роботах Н. М. Бібік та С. О. Сисоєвої [1; 2]. Вагомий внесок у розвиток методик професійно орієнтованого навчання іноземних мов в Україні здійснили такі дослідники, як О. Б. Тарнопольський [3], С. Ю. Ніколаєва [4], В. Г. Редько [5] та Н. Ф. Бориско [6]. У новітніх дослідженнях, починаючи з 2020 року, особливу увагу приділяється цифровізації

мовної освіти, впровадженню інноваційних технологій, а також формуванню професійної іншомовної компетентності в умовах дистанційного й змішаного навчання. Питання адаптації змісту та методів навчання до реалій цифрового суспільства детально аналізуються в роботах таких українських науковців, як О. В. Бигич [7], Л. В. Калініна [8] та О. В. Коваленко [9], які наголошують на важливості оновлення сучасних підходів до іншомовної підготовки.

Питання формування іншомовної комунікативної компетентності, а також її структурно-функціональних аспектів є предметом досліджень таких науковців, як М. Кенейл, М. Свейн [10] і Л. Бахман [11], які трактують її як складне інтегративне утворення, що об'єднує низку взаємопов'язаних компонентів. Значний концептуальний внесок у розвиток теорії міжкультурної компетентності здійснив М. Байрам [12], акцентуючи увагу на важливості взаємодії між культурами в процесі мовного навчання. Суттєву роль у стандартизації мовної освіти відіграють рекомендації Ради Європи, зокрема Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти (CEFR), які забезпечують єдність підходів до оцінювання та викладання мов у контексті сучасних освітніх систем [13].

Сучасні дослідження значну увагу приділяють інтеграції мовної та професійної підготовки. Зокрема, концепція CLIL, розроблена Д. Койл, Ф. Худом і Д. Маршем [14], довела свою ефективність як інструмент для поєднання предметного змісту з навчанням іноземної мови. Одночасно питання цифровізації освіти та її вплив на професійну підготовку спеціалістів знайшли відображення у стратегічних документах Європейської Комісії [15].

Незважаючи на наявність значної кількості наукових досліджень, питання професійної

іншомовної підготовки спеціалістів в умовах одночасного впливу глобалізаційних процесів, цифровізації та інтернаціоналізації освіти залишається актуальним і потребує подальшого всебічного вивчення. Особливу увагу слід приділити інтеграції сучасних методологічних підходів, інноваційних цифрових технологій та міжкультурного компоненту в єдину цілісну систему підготовки майбутніх фахівців. Перелічені аспекти підкреслюють як наукову, так і практичну важливість обраного напрямку дослідження.

**Мета** цього дослідження полягає у розробці теоретичних і методологічних основ модернізації професійної іншомовної підготовки фахівців, враховуючи виклики та можливості, які супроводжують процеси глобалізації, цифровізації та інтернаціоналізації освіти. Особлива увага приділяється визначенню ефективних підходів до розвитку професійної іншомовної компетентності.

У рамках поставленої мети визначено основні завдання дослідження: провести аналіз сучасних наукових підходів до визначення сутності іншомовної професійної компетентності; окреслити її структуру та ключові компоненти; здійснити порівняльний аналіз традиційних і новітніх моделей іншомовної підготовки; обґрунтувати необхідність інтеграції компетентнісного, міжкультурного та цифрового підходів у навчальний процес; дослідити потенціал використання інноваційних методик, таких як CLIL, проєктне навчання та цифрові технології, у викладанні іноземних мов із професійною орієнтацією; розробити концептуальні основи для оновлення змісту, форм і методів іншомовної підготовки майбутніх фахівців.

**Методи та методики дослідження.** Для досягнення поставленої мети та реалізації визначених завдань у дослідженні було використано комплекс взаємопов'язаних теоретичних і загальнонаукових методів, що забезпечили цілісність і наукову обґрунтованість отриманих результатів.

Зокрема, застосовано методи теоретичного аналізу та узагальнення наукових джерел, що дозволило систематизувати сучасні підходи до розуміння сутності професійної іншомовної підготовки, а також уточнити зміст ключових

понять, таких як іншомовна професійна компетентність, комунікативна та міжкультурна компетентності.

Метод порівняльного аналізу було використано з метою зіставлення традиційних і сучасних моделей іншомовної підготовки у закладах вищої освіти, що дало змогу виявити основні протиріччя між вимогами глобалізованого ринку праці та існуючими освітніми практиками.

За допомогою системно-структурного методу здійснено аналіз компонентної будови іншомовної професійної компетентності та визначено її ключові складові, що функціонують у взаємозв'язку.

Метод інтерпретації та узагальнення результатів дослідження сприяв формулюванню теоретичних висновків щодо модернізації іншомовної підготовки фахівців у контексті глобалізаційних і цифрових трансформацій.

Крім того, у дослідженні використано метод теоретичного моделювання, який дав можливість обґрунтувати концептуальні засади оновлення змісту, форм і методів професійно орієнтованого навчання іноземних мов, зокрема з урахуванням компетентнісного, інтегративного та цифрового підходів.

**Результати.** Сучасний світ перебуває у стадії динамічних змін, які визначаються багатьма взаємопов'язаними процесами, кожен із яких впливає на різні сфери нашого життя. Глобалізація економіки відкриває нові можливості співробітництва між країнами та сприяє встановленню тісніших економічних зв'язків. Інтернаціоналізація освіти сприяє створенню інтегрованого освітнього простору, що дозволяє обмінюватися знаннями та досвідом між державами. Водночас цифрова революція трансформує підходи до обробки інформації та комунікації, а розвиток штучного інтелекту пропонує людству нові перспективи у вирішенні складних завдань. До цього додається зростання міжнародної мобільності робочої сили, яке дає змогу фахівцям працювати у найрізноманітніших культурних умовах. Усі ці чинники разом формують портрет сучасного спеціаліста, який вирізняється гнучкістю, здатністю адаптуватися та готовністю відповідати викликам стрімко змінюваного

світу. Така людина володіє високим рівнем мобільності, ефективно працює в різноманітних міжкультурних середовищах і постійно вдосконалює свої знання та навички, що є важливою передумовою для професійного розвитку. Крім того, сучасний професіонал має розвинуті комунікаційні навички й демонструє високу компетентність у багатомовному середовищі, що є важливим елементом успіху в умовах глобалізованого суспільства.

Глобалізаційні процеси, які активно охоплюють усі аспекти суспільного життя, сприяють глибшій інтеграції національних економік у єдиний світовий ринок. Ця інтеграція формує нові вимоги до фахівців, котрі повинні володіти комплексом навичок для ефективної роботи в багатонаціональних командах. Вони мають бути здатні налагоджувати комунікацію з іноземними партнерами, брати участь у створенні й реалізації міжнародних проєктів, а також вести продуктивні переговори на глобальному рівні [15, с. 125]. В умовах цих викликів іншомовна підготовка набуває особливого значення не лише як складова освітнього процесу, але і як ключовий елемент економічного прогресу, дозволяючи професіоналам отримати доступ до світових ринків та ресурсів для подальшого розвитку їхніх компетенцій.

Сучасна цифровізація суспільства та стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій відкривають нові можливості для створення різноманітних форматів професійної взаємодії. Ці зміни яскраво проявляються у зростаючій популярності дистанційної співпраці, проведенні онлайн-конференцій та функціонуванні міжнародних платформ, які об'єднують фахівців з різних країн для спільної роботи над проєктами та оперативного обміну досвідом. У зв'язку з цим дедалі більше зростає потреба у комплексному володінні професійною термінологією, що забезпечує більш ефективну комунікацію у глобальному середовищі. Одночасно підвищується значущість розвитку навичок академічного письма, необхідних для чіткого та грамотного представлення ідей, результатів досліджень і досягнень. До того ж актуальним стає вміння презентувати свої здобутки та результати дослідницької або практичної діяльності

іноземними мовами, що відкриває доступ до ширшої міжнародної аудиторії та сприяє професійному зростанню. Ці зміни в глобальному комунікаційному просторі ставлять перед фахівцями нові виклики, але водночас створюють численні перспективи для розвитку.

Сучасний ринок праці дедалі більше акцентує увагу на необхідності високого рівня володіння іноземними мовами, розглядаючи цю компетенцію як невід'ємну складову професійної підготовки. Така тенденція свідчить про важливість і актуальність перегляду підходів до навчання іноземним мовам у системі вищої освіти. Вона має відповідати на виклики глобалізації та забезпечувати інтеграцію різноманітних професійних спільнот.

У сучасній науковій літературі іншомовна професійна компетентність трактується як складне інтегративне явище, яке охоплює багатогранне поєднання різних елементів. Вона включає мовні знання, здатність до ефективного спілкування, усвідомлення соціокультурних факторів, володіння професійною термінологією та навички, необхідні для успішної міжкультурної взаємодії у професійному контексті. Такий комплексний підхід спрямований не лише на оперування мовними елементами, але й на забезпечення активної участі у міжкультурному професійному спілкуванні [1, с. 52].

Структура іншомовної професійної компетентності спирається на низку ключових компонентів, кожен із яких відіграє важливу роль у забезпеченні комплексної підготовки фахівця:

– лінгвістичний компонент охоплює знання граматики, лексики та фонетики мови, які є основою мовної грамотності та формують фундамент для подальшого розвитку мовних навичок;

– комунікативний компонент забезпечує здатність ефективно взаємодіяти в письмовій і усній формах, що є невід'ємним елементом успішного функціонування в реальних професійних ситуаціях;

– соціокультурний компонент орієнтований на розуміння культурних норм, традицій та соціальних особливостей, які суттєво впливають на характер міжособистісної взаємодії та сприяють кращому розумінню контексту;

– професійно-дискурсивний компонент передбачає опанування спеціалізованої термінології та навичок роботи з різними формами професійного спілкування, як письмового, так і усного;

– стратегічний компонент зосереджується на розробці й застосуванні ефективних стратегій для подолання комунікативних труднощів та забезпечення успішної взаємодії у складних ситуаціях.

Таким чином, гармонійне поєднання зазначених компонентів створює основу для формування високого рівня іншомовної професійної компетентності.

Основою сучасної освіти виступає компетентнісний підхід, що акцентує увагу на досягненні реальних практичних результатів навчання. Головним завданням такого підходу є формування у здобувачів вищої освіти здатності діяти в умовах складного професійного іншомовного спілкування, ухвалюючи оптимальні рішення з урахуванням лінгвокультурних особливостей конкретного мовного середовища [13, с. 118]. За таких обставин традиційне вивчення мови як замкнутої системи поступається місцем інтегративним моделям. Вони гармонійно поєднують опанування мовними аспектами з їхнім використанням у професійній діяльності. Такий підхід не лише сприяє підвищенню рівня володіння мовою, але й забезпечує підготовку спеціалістів нового покоління, які готові до ефективної комунікації у глобальному середовищі.

Одним із перспективних напрямів модернізації освітнього середовища є використання технології CLIL (Content and Language Integrated Learning), що об'єднує навчання предметного змісту з опануванням іноземної мови [10, с. 98]. Такий підхід не лише розвиває мовні компетенції, а й допомагає формувати здатність мислити професійно іншою мовою. Інтеграцію мовної практики з професійною підготовкою можна реалізувати за допомогою таких методів:

– використання автентичних ресурсів, що відповідають специфіці професійної діяльності;

– моделювання ситуацій, характерних для професійного середовища;

– впровадження кейс-методів для аналізу практичних завдань;

– виконання проєктів, спрямованих на вирішення прикладних проблем;

– організація симулятивних навчальних тренінгів;

– залучення до міжнародних онлайн-ініціатив.

Зазначені форми діяльності сприяють розвитку критичного мислення, комунікативної гнучкості та здатності ефективно взаємодіяти в міжкультурному середовищі.

Сучасні цифрові технології розкривають значні можливості для організації навчання, орієнтованого на професійну підготовку. Завдяки інтеграції онлайн-платформ, віртуальних симуляцій та інтерактивних курсів стає реальним створення освітнього процесу, який моделює професійні ситуації, максимально наближені до реальних умов роботи.

Подібні цифрові інструменти забезпечують доступ до автентичних матеріалів, міжнародних баз даних та наукових джерел, що сприяє розвитку академічної культури іншомовного спілкування. Однак ефективне використання таких ресурсів запроваджує потребу в удосконаленні цифрової грамотності як ключового елементу професійної компетентності. [14, с. 214].

У сучасному світі, який вирізняється своєю багатокультурністю та динамічним розвитком глобалізації, успішна професійна діяльність напруму залежить від здатності глибоко та всебічно розуміти культурні особливості партнерів. Для досягнення гармонії у співпраці і досягнення позитивних результатів міжкультурна компетентність виступає ключовим чинником. Вона охоплює такі важливі аспекти, як прояв толерантності до різних точок зору, відкритість до культурного розмаїття, вміння тонко та правильно інтерпретувати характерні ознаки інших культур, а також ефективно подолання потенційних комунікативних перешкод, які можуть виникати у міжкультурному середовищі.

З огляду на це, професійна іншомовна підготовка повинна мати багатогранний характер, включаючи не лише вивчення лінгвістичних аспектів, але також уважний і детальний аналіз культурних контекстів, які впливають на спілкування. Крім того, необхідною складовою є ознайомлення з між-

народно визнаними стандартами професійної етики, що забезпечують взаємну довіру та повагу. Особливу увагу слід приділити вивченню специфіки ділового спілкування в різних куточках світу, адже кожна країна має свої унікальні традиції та підходи до ведення бізнесу, які потребують чутливого й адаптивного ставлення для досягнення ефективної взаємодії.

**Висновки.** Професійна іншомовна підготовка фахівців є необхідною відповіддю на сучасні виклики, зумовлені процесами глобалізації, цифровізації та інтернаціоналізації професійної діяльності. Її мета полягає у формуванні висококваліфікованого, мобільного та міжкультурно обізнаного спеціаліста, здатного успішно функціонувати й конкурувати в міжнародному середовищі.

Ефективність такої підготовки базується на ряді ключових чинників:

- упровадженні компетентнісного підходу до освітнього процесу;
- інтеграції мовних і професійно орієнтованих компонентів навчання;
- використанні сучасних інноваційних методів і технологій, зокрема CLIL, проектного навчання та цифрових платформ;
- цілеспрямованому розвитку міжкультурної компетенції.

Подальший розвиток у цій галузі передбачає створення ефективних моделей для оцінювання рівня сформованості професійних іншомовних компетенцій, розроблення цифрових інтегрованих курсів та адаптацію найкращих міжнародних практик до специфіки української системи вищої освіти.

#### Список використаних джерел

1. Бібік Н. М. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. Київ : К.І.С., 2019. 112 с.
2. Сисоєва С. О. Теоретико-методологічні засади компетентнісної освіти. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2021. 280 с.
3. Тарнопольський О. Б. Методика навчання англійської мови у вищій школі. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2018. 229 с.
4. Ніколаєва С. Ю. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика. Київ : Ленвіт, 2013.
5. Редько В. Г. Теоретичні засади навчання іноземних мов у закладах освіти. Київ : Педагогічна думка, 2017.
6. Бориско Н. Ф. Формування міжкультурної іншомовної комунікативної компетентності. Київ : Ленвіт, 2019.
7. Бигич О. В. Використання цифрових технологій у навчанні іноземних мов. Інформаційні технології і засоби навчання. 2021. № 82(2). С. 45–56.
8. Калініна Л. В. Формування іншомовної комунікативної компетентності в умовах цифрової освіти. Педагогічні науки: теорія і практика. 2021. № 3. С. 112–118.
9. Коваленко О. В. Змішане навчання у підготовці майбутніх фахівців з іноземної мови. Наукові записки. 2022. № 4. С. 78–85.
10. Canale M., Swain M. Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*. 1980. Vol. 1(1). P. 1–47.
11. Bachman L. F. *Fundamental considerations in language testing*. Oxford : Oxford University Press, 1990.
12. Byram M. *Teaching and assessing intercultural communicative competence*. Clevedon : Multilingual Matters, 1997.
13. *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Companion Volume*. Strasbourg: Council of Europe, 2020.
14. Coyle D., Hood P., Marsh D. *CLIL: Content and Language Integrated Learning*. Cambridge: Cambridge University Press, 2010.
15. *Digital Education Action Plan 2021–2027*. Brussels: European Commission, 2021.

#### References

1. Bibik, N. M. (2019) *Kompetentnisnyi pidkhid u suchasni osviti: svitovy dosvid ta ukraïnski perspektyvy* [Competency-Based Approach in Modern Education: World Experience and Ukrainian Perspectives]. Kyiv: K.I.S. [in Ukrainian].
2. Sysoieva, S. O. (2021). *Teoretyko-metodolohichni zasady kompetentnisnoi osvity* [Theoretical and Methodological Foundations of Competency-Based Education]. Kyiv: Vydavnychiy dim "Osvita". [in Ukrainian].
3. Tarnopolskyi, O. B. (2018). *Metodyka navchannia anhliiskoi movy u vyshchii shkoli* [Methods of Teaching English in Higher Education]. Dnipro: Universytet imeni Alfreda Nobelia. [in Ukrainian].

4. Nikolaieva, S. Yu. (2013). *Metodyka navchannia inozemnykh mov i kultur: teoriia i praktyka* [Methods of Teaching Foreign Languages and Cultures: Theory and Practice]. Kyiv: Lenvit. [in Ukrainian].
5. Redko, V. H. (2017). *Teoretychni zasady navchannia inozemnykh mov u zakladakh osvity*. [Theoretical Foundations of Teaching Foreign Languages in Educational Institutions] Kyiv: Pedahohichna dumka. [in Ukrainian].
6. Borysko, N. F. (2019). *Formuvannia mizhkulturnoi inshomovnoi komunikatyvnoi kompetentnosti*. [Formation of Intercultural Foreign Language Communicative Competence] Kyiv: Lenvit. [in Ukrainian].
7. Bygych, O. V. (2021). *Vykorystannia tsyfrovyykh tekhnolohii u navchanni inozemnykh mov*. [The Use of Digital Technologies in Foreign Language Teaching]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia. – Information Technologies and Learning Tools*, 82(2), 45–56. [in Ukrainian].
8. Kalinina, L. V. (2021). *Formuvannia inshomovnoi komunikatyvnoi kompetentnosti v umovakh tsyfrovoy osvity* [Formation of Foreign Language Communicative Competence in the Context of Digital Education]. *Pedahohichni nauky: teoriia i praktyka – Pedagogical Sciences: Theory and Practice*, 3, 112–118. [in Ukrainian].
9. Kovalenko, O. V. (2022). *Zmishane navchannia u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv z inozemnoi movy*. [Blended Learning in the Training of Future Foreign Language Specialists]. *Naukovi zapysky – Scientific Notes*, 4, 78–85. [in Ukrainian].
10. Canale, M., & Swain, M. (1980). *Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing*. *Applied Linguistics*, 1(1). [in English].
11. Bachman, L. F. (1990). *Fundamental considerations in language testing*. Oxford University Press. [in English].
12. Byram, M. (1997). *Teaching and assessing intercultural communicative competence*. *Multilingual Matters*. [in English].
13. Council of Europe. (2020). *Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment: Companion volume*. [in English].
14. Coyle, D., Hood, P., & Marsh, D. (2010). *CLIL: Content and language integrated learning*. Cambridge University Press. [in English].
15. European Commission. (2021). *Digital education action plan 2021–2027*. [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 14.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 19.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.05.2026